

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 252. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti. v. 60.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

immaculatum, quamque Sanctum esset, quo nil sanctius sub cælo & mundo exstabat, accepit & attulit tecum linteum pretiosum, candidum & novum, & inuoluit illud corpori Christi ad sepeliendum; indicando per hoc quam puri, quam candidi, quam sancti & immaculati esse debeat homines, qui Christi corpus in Eucharistia assumere intendunt, & quodammodo in se sepelire.

Vae igitur miseris illis qui conspurcant corpus vel animam suum peccatis, in quibus tamen illud benedictum corpus toties recipitur & quasi sepelitur, certe Domine Iesu non ibi in sindone munda, sed, propter pudor & dolor! in cloaca iacet fætidissima, & sordibus plena, & tamen non de dignaris ad nos venire & despectum illum perferrere, o charitas infinita!

Domine Iesu patientissime & mundissime, si unquam id à me quoque factum est doleo, & rogo veniam, peto quod abs te, qui solus potes mandare quem vis, munda cor & corpus meum, ut veniens ad me in S. Eucharistia toties deleteris habitare in me quasi in sindone munda.

§. 251. Et posuit illud in monumento suo novo quod exciderat in petra. v. 60.

Magnum signum reverentiae & amoris erga Dominum quod post eius mortem ipse Princeps venerit ad sepulturam eius, depositum corpus è Cruce, illud ipsum involverit sindoni, ipsum portaverit ad sepulchrum & proprium cesserit excisum noviter in petra monumentum.

Domine, da mihi obsecro gratiam, ut edam quotidie signum aliquod amoris tui erga proximos & propter te sive in vivos sive defunctos & sic quotidie præparem tibi sepulchrum noviter excisum in petra cordis mei, nam id verè petra est, & quidem durissima, nisi per te mollescat, et Pharaonis indicat mihi quale sit sine te cor meum: quale illud fuit, meum erit, si gratia tua deseruerit me. Ne igitur destere me, ne recede a me, sed quiesce in me, ut sit mihi salus à te.

§. 252. Et advolvit saxum magnum ad osium monumenti. v. 60.

Prudenter advolvit saxum magni Sancti ille Ios. ph. monumenti ostio, ut illæsum custodiretur corpus Iesu, ne vel à bestijs laceretur, vel ab iouis invidis ludæis ignominia in ipso adhuc sepulchro afficeretur. advolvit autem quia propter magnitudinem & pondus portari non poterat. Id ipsum coaptavit ostio, ne leviter inde vel revolvi & deportari posset.

Magnum mysticum saxum ad volverem custodiæ cordis, nimis constantiam, ut ubi tu semel intraveris & sepultus in eotueris, inde nunquam possis

possiderui, aut tolli per malignorum suggestionem spirituum vel concupiscentiam carnis, vel oculorum, vel superbiam vita. Obscro igitur bone Iesu, ut mecum semper sis, mancas, mecumq; opereris omnia ad tui solius maiorem gloriam. Amen.

§. 253. Et abit. v. 60.

Absoluto munere suo, quo ad sepulturam Christi, sanctus ille Ioseph abiit de sepulchro tristis, quod non possit diutius commorari in loco sepulcra & custodire ipsemet, ne quid mali accideret, donec videret resurgentem die tertia, relictis ad sepulchrum Domini Maria Magdalene & altera Maria, abiit autem ipse in Civitatem ut adverteret quid populus, quid scribae & Pharisai dicerent de Christi sepultura, quid ultra machinarentur, & si quid mali putaretur, ipse aveneret, abiisque in domum suam meditando jugiter ignominiam Christo innocentia factam, & injustitiam, acerbitudinem dolorum eius & mortis, expectans triduum resurrectionis.

Domine da mihi & hanc gratiam, ut tui singularem curam agam, ne offendaris ullo modo, aut ignominia honori tuo aduratur sive per me sive per alium, sed semper iugiter meditando praesens sim tibi sive in monte Calvariae, sive sepulchro, sive alibi in terra, sive in celo mirabilia & inscrutabilia beneficia tua, quorum non est numerus, expendendo mecum.

§. 254. Erat autem ibi Maria Magdalene & altera Maria. v. 61.

Abiens Ioseph reliquit ad sepulchrum Mariam Magdalenam & alteram Mariam nempe marrem Domini, quae licet vidissent sepultum Dominum, & iam saxum advolutum magnum, attamen pro charitate erga Dominum, divelli a sepulchro non poterant donec reverentia militum adventantium pro custodia arcerentur, paratæ utique manere noctes & dies donec viderent resurgentem Iesum plenæ fide spe & charitate, quod etiam exdem ante omnes mortales paulo post promeruerunt.

Domine, tali amoris vinculo tecum uniri etiam me opto, ut a te nec nocte neque die cogitatione separer, donec veniat dies resurrectionis aeternæ.

§. 255. Sedentes contra sepulchrum. v. 61.

Sedentes autem erant contra sepulchrum ea intentione, ut ipsæ custodirent, & essent testes ne quid mali vel ignominiae fieret sepulchro aut Domino sepulto, eumque suis vigiliis honorarent, precibus, meditationibus, commentationibus piis & devotis, sicutibus & desideriis devotionis:

Y

unde